

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eisdem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

diocesi assignarat, ut tunc saltem praedictentem inobedientiam per obedientiam redimeret subsequenter, praefixo termino cum aliis Episcopis convenisset, idem Pictavenis venire contempsit. Ut autem idem Archiepiscopus omnem ipsius contumaciam superaret, diem & locum alium in Pictaveni diocesi assignavit; ubi cum ceteri suffraganei eidem Pictaveni Metropolitanus sui exponerent questionem, ipse quod venire non omiserat propter contemptum vel odium Ecclesiae vel personae, sed propter metum Regis Angliae se obtulit juraturum. Sed cum hoc memoratus Archiepiscopus sibi ab eisdem suffraganeis expositum acceptaret, idem Pictavenis se obtulisse juramentum hujusmodi contradixit. Propter quod & latam in eum per ipsum suspensionis sententiam confirmari & debitam sibi poenam infligi pro tanta contumacia postulabat. Procurator vero ejusdem Episcopi proposuit ex aduerso quod licet olim dicto Archiepiscopo dederimus in mandatis ut ad loca suspecta eundem Episcopum non vocaret, ipse tamen mandato nostro contempto ad ea loca pro consecratione ipsius Petragoricensis vocabat eundem ad qua, propter Brabantionum & capitalium inimicorum suorum infidias, sine proprii corporis periculo accedere non audebat. Vnde tam propter haec quam propter alia qua inferebat gravamina nostram audientiam appellavit, tam per litteras suas quam per W. Archidiaconum suum & alios Clericos suos legitime se excusans. Cum autem apud Cheseium, ubi de venerabilium fratrum nostrorum Xanctonenis & Engolismensis Episcoporum consilio Archiepiscopus & ipse convenerant, excusationes suas esse iustas per testes omni exceptione majores fuerit probare paratus, & idem Archiepiscopus hoc recipere noluisse, super hoc ab eo exigens juramentum, ipse appellationem primo interpositam innovavit; sed Archiepiscopus, appellatione contempta, suspensionis sententiam protulit in eundem. Vnde tam dictam sententiam quam quicquid post appellationem in ejus est praedictum attentatum petit irritari. Cum autem nobis non constiterit de praemissis, contentionem hujusmodi de procuratorum consensu tali providimus moderamine sopiendam, ut praefatus Episcopus coram vobis exhibeat juramentum quod nec in contemptum Archiepiscopi memorati nec ut ipsius se jurisdictioni subduceret, sed propter

Tom. II.

metum hostilem, ad consecrationem Petragoricensis Episcopi accedere detrectavit. Quo praestito coram vobis, latam in ipsum suspensionis sententiam revocari faciatis per praefatum Archiepiscopum ad cautelam, nec ei deputetur ad poenam quod post suspensionem hujusmodi divina officia celebravit. Alioquin usque ad satisfactionem idoneam dicta suspensionis sententia inviolabiliter observetur. Quocirca discretionem vestram per apostolica scripta mandamus quatinus quod a nobis taliter est provisum, faciatis per censuram ecclesiasticam appellatione remota executioni mandari, nullis litteris obstantibus, si qua apparuerint a sede apostolica praeter assensum partium impetratae. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani v. Kal. Iulij, pontificatus nostri anno tertio decimo.

E I S D E M.

Significante venerabili fratre nostro Burdegalensi Archiepiscopo nos accepisse noscatis quod cum venerabili fratri nostro Pictaveni Episcopo suffraganeo suo ad querelam subditorum ipsius poena suspensionis adjecta inhibere curasset ne pecuniarias procuraciones ab Ecclesiis quas non visitabat exigeret, vel collectas majores quam praedecessores sui facere consueverant, in subditis sibi Ecclesiis exerceret, idem, ejus inhibitione contempta, & pecuniam pro procuracionibus & collectas solito majores exegit, suspensionis sententiam, in quam propter hoc incidit, non observans. Ad expellendum quoque Rupertarios & Bramantiones de Burdegalensi provincia sibi auxilium, prout praestita fide promiserat, non impendit, inhibens & impediens ne ipse Pictavensem diocesim ex officio suo visitans procuracionibus consuetis & debitis honoretur. Clericos quoque quos dictus Archiepiscopus ad praesentationem vicarij sui, eodem Episcopo non existente in diocesi, ordinarat, ab ordinum susceptorum ab eo executione suspendit, nec voluit ad mandatum ipsius eandem suspensionis sententiam relaxare, sententias excommunicationis ab eodem Episcopo in subditos suos latas, quas idem Archiepiscopus auctoritate metropolitana iustitia exigente confirmat, eo inconsulto, nullaque super hoc obtenta potestate, relaxans. Quendam insuper pecuniae quantitatem ab Helia praedecessore suo mutuatam Episcopo Pictaveni & in ultima ejus voluntate ad fabricam Burdegalensis Ec-

*Epist. 91.
Adversus eundem Episcopum.*

M m m

clesiæ deputatam sibi restituere contradicit, in his & multis aliis contra juramentum Burdegalensi Ecclesiæ ac prædecessori suo præstitum temerè veniendo. Ex parte verò ipsius Episcopi fuit propositum ex adverso quòd intrans idem Archiepiscopus annis singulis pluries diocesim Pictavensem non vocatus ab eo vel à terræ Principe invitatus, nullaque necessaria causa tractus à suis subditis frequentius debito, de leuga ferè in leugam dietas faciens, exigit procurari, correctiones tamquam ordinarius faciens per totam diocesim Pictavensem, in qua ipse, præter ordinariam, delegatam à nobis super correctionibus obtinet potestatem. Sententias quoque in raptores & alios qui injuriantur Ecclesiis vel personis ecclesiasticis, sive illis qui sub Ecclesiæ protectione consistunt, ab eo exigente justitia promulgatas, juris ordine prætermisso relaxans, tractat causas in eadem diocesi & committit, licèt ad eum non fuerit appellatum. Qui, eo quondam apud sedem apostolicam existente, ad Ecclesiam Pictavensem accedens, & in ejus & subditorum suorum gravamen procuraciones ibidem recipiens, quosdam diocesis suæ Clericos, licèt super hoc ab eo mandatum non habuerit, ordinavit. Et licèt componentibus inter eos venerabili fratre nostro Nannerensi Episcopo & Decano Pictavensi aliisque pluribus, idem Archiepiscopus promississet quòd nihil unquam contra eum vel honorem suum machinari de cetero attentaret, nisi forsan ipsi primitus requisiti terminare non possent si quid adversus eum proponeret questionis, multa tamen, contra compositionem eandem & promissionem suam temerè veniens, in ejus & honoris sui dispendium attentavit, super his & aliis injuriosis existens eidem plurimum & molestus. Quia verò nobis non constitit de præmissis, discretioni vestræ de procuratorum utriusque partis assensu per apostolica scripta mandamus quatinus competenti loco partibus convocatis, & rationibus hinc inde plenius auditis & cognitis, si de partium processerit voluntate, causam ipsam appellatione remota sine canonico decidatis & faciatis quod decreveritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Alioquin eandem sufficienter instructam ad nostram præsentiam remittentes, præfigatis partibus terminum competentem quo nostro se conspectui repræsentent recepturæ judicium æquitatis. Testes autem qui fuerint nominati, si se gratia, odio, vel timo-

re subtraxerint, per censuram eandem appellatione remota cogatis veritati testimonium perhibere. Nullis litteris obstantibus, si quæ apparuerint à sede apostolica præter assensum partium impetratæ. Quòd si non omnes &c. duo vestrum ea &c. Datum Laterani xiv. Kal. Julij, pontificatus nostri anno tertio decimo.

VNIVERSIS ARCHIEPISCOPIS
& Episcopis ad quos litteræ istæ pervenerint.

CVM inestimabile pretium sanguinis Iesu Christi &c. Require* supra in littera scripta eodem quaterno per totum usque. Quapropter venientes ad apostolicam sedem dilectos filios Bernardum Primum & Willelmum Arnaldi & quosdã alios paterna benignitate suscepimus ac ea quæ nobis &c. ut in eadem usque intellectu, eosque diligenter examinatos atque correptos hoc modo reconciliavimus ecclesiasticæ unitati. Ego, inquit, Bernardus Primus, appositis evangelis, & scripto confessionis impositi super illa, hoc præfeto inter manus tuas, summe Pontifex, juramentum, Deum invocando testem in animam meam, quòd ita &c. sicut in ipsa usque pro posse resistam. Hoc autem profiteor non esse juramentum quale Christus legitur prohibuisse in evangelio, sed quale à sanctis doctoribus Augustino & aliis perhibetur esse præstandum causa necessitatis cum veritate & justitia & judicio. Scriptum autem confessionis est tale. PATEAT omnibus fidelibus quòd ego Bernardus Primus & omnes fratres mei propositis nobis sacrosanctis evangelis corde credimus, fide intelligimus, ore confitemur, & simplicibus verbis, id est, sine duplicitate, fideliter affirmamus patrem & filium & spiritum sanctum tres personas esse, unum Deum, & sicut in Credo in Deum, & in Credo in unum Deum, & in Quicumque vult continetur, confitemur esse per omnia sentiendum. Item corde credimus & ore confitemur patrem & filium & spiritum sanctum unum Deum, de quo nobis est sermo, esse creatorem & gubernatorem ac dispositorem omnium rerum visibilium & invisibilium, corporalium & spiritualium. Item corde credimus & ore confitemur patrem & filium & spiritum sanctum unum Deum, legem Moyse dedisse, & ipsum in Prophetis locutum fuisse, & Iohannem Baptistam ab ipso missum esse sanctum & justum & in utero matris suæ spiritu sancto repletum. Item corde credimus & ore confitemur incarnationem Domini nostri Iesu Christi, ut qui erat filius Dei in diuinitate, patri